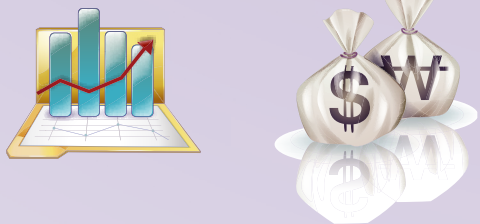

7. ວິທີການທີ່ສົມເຫດຜົນ 1-6 (Fall-Back Method): ຂັ້ນຕອນນີ້ແມ່ນຂັ້ນຕອນທີ່ຈະເລືອກເອົາວິທີໃດໜຶ່ງທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງນັ້ນໃນການປະເມີນມູນຄ່າແຈ້ງເສຍພາສີໃຫ້ສົມເຫດສົມຜົນຕາມຂໍ້ກຳນົດຂອງ GATT.

ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເມື່ອມູນຄ່າການຊື້-ຂາຍທາງກາມີຂໍ້ສົງໄສ, ບໍ່ເປັນທີ່ຍອມຮັບໄດ້ ແລະ/ຫຼື ບໍ່ສາມາດກຳນົດໄດ້, ເນື່ອງຈາກວ່າລາຄາໄດ້ມີການບິດເບືອນຈາກຄວາມເປັນຈິງ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີມີສິດໃນການກຳນົດການແຈ້ງມູນຄ່າການເສຍພາສີທີ່ນອນໃນ 1-6 ວິທີ ພາຍໃຕ້ຂອບສັນຍານີ້. ພ້ອມນັ້ນໃນກໍລະນີຂໍ້ມູນການຊື້-ຂາຍບໍ່ຈະແຈ້ງເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີມີສິດຮຽກຮ້ອງເອົາຂໍ້ມູນການຊື້-ຂາຍເພີ່ມຕື່ມຈາກຜູ້ນຳເຂົ້າສິນຄ້າ, ແຕ່ຂໍ້ມູນທີ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີຮຽກຮ້ອງເພີ່ມຕື່ມນັ້ນຈະຕ້ອງເປັນຂໍ້ມູນທີ່ສົມເຫດສົມຜົນ ແລະ ມີກຳນົດເວລາອັນແນ່ນອນໃນການກວດສອບຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວ ເພື່ອຫຼີກລ່ຽງການສ້າງອຸປະສັກທີ່ບໍ່ຈຳເປັນຕໍ່ການຄ້າ.

ຜົນປະໂຫຍດຂອງການປະຕິບັດສັນຍາມູນຄ່າແຈ້ງເສຍພາສີ WTO:

ສ້າງຄວາມແນ່ນອນໃຫ້ກັບພາກທຸລະກິດນຳເຂົ້າ; ຊຶ່ງຈະນຳໄປສູ່ການຂະຫຍາຍຕົວດ້ານການຄ້າ, ຜູ້ນຳເຂົ້າສາມາດນຳເຂົ້າສິນຄ້າໃນມູນຄ່າ ແລະ ເສຍພາສີຕາມລາຄາຊື້-ຂາຍຕົວຈິງ ຊຶ່ງການນຳເຂົ້າສິນຄ້າຈາກແຫຼ່ງຜະລິດທີ່ມີລາຄາຖືກກໍຈະເສຍພາສີໄດ້ຖືກກ່າວ, ຜະລິດຕະພັນພາຍໃນເພີ່ມຂຶ້ນ,

ຜູ້ບໍລິໂພກມີທາງເລືອກຊື້ສິນຄ້າທີ່ຫຼາກຫຼາຍ, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສັນຍາ CV ຈະເຮັດໃຫ້ຂະບວນການກຳນົດການແຈ້ງເສຍພາສີໂດຍເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີມີຄວາມໂປ່ງໃສຈະແຈ້ງ ແລະ ສ້າງຄວາມແນ່ນອນໃຫ້ກັບທຸລະກິດນຳເຂົ້າ, ລາຍໄດ້ຂອງລັດຖະບານເພີ່ມຂຶ້ນ ເນື່ອງຈາກຖານພາສີທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ (ແຫຼ່ງລາຍຮັບດ້ານພາສີ).

ສະພາບຂອງ ສປປ ລາວ ຕໍ່ກັບການແຈ້ງເສຍພາສີ:

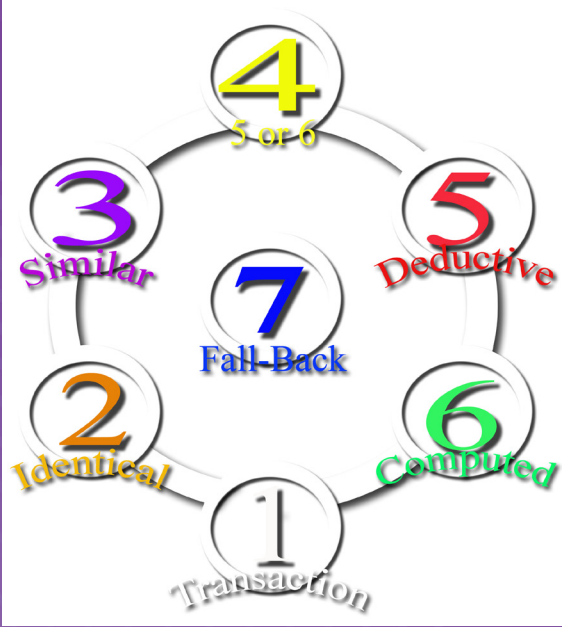
ປະຈຸບັນ ສປປ ລາວ ຍັງນຳໃຊ້ລາຄາອ້າງອີງເປັນສ່ວນໃຫຍ່ໃນການແຈ້ງມູນຄ່າການເສຍພາສີເຊິ່ງເຫັນວ່າ ການເສຍພາສີຂອງສິນຄ້າບາງປະເພດແມ່ນສູງກວ່າ ຄວາມເປັນຈິງເຊິ່ງເປັນຂໍ້ເສຍປຽບໃຫ້ກັບຜູ້ນຳເຂົ້າສິນຄ້າຈະຕ້ອງໄດ້ປະເຊີນກັບການແຂ່ງຂັນທີ່ບໍ່ເປັນທຳຈາກການກຳນົດອັດຕາພາສີທີ່ນຳໃຊ້ລາຄາອ້າງອີງ. ການແຈ້ງເສຍພາສີໃນຂອບ WTO ແມ່ນມີວັດຖຸປະສົງເພື່ອຈະລົບລ້າງການແຈ້ງເສຍພາສີທີ່ນຳໃຊ້ລາຄາອ້າງອີງເພື່ອເຮັດໃຫ້ຜູ້ນຳເຂົ້າໄດ້ຮັບການແຈ້ງເສຍພາສີທີ່ສົມເຫດສົມຜົນ. ປະຈຸບັນກະຊວງການເງິນ (ກົມພາສີ) ກຳລັງປັບປຸງລະບົບ, ກະກຽມເຄື່ອງມື ແລະ ບຸກຄະລາກອນເພື່ອໃຫ້ສາມາດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕາມພັນທະສັນຍາການປະເມີນມູນຄ່າແຈ້ງເສຍພາສີກໍຄືການຍົກເລີກການນຳໃຊ້ລາຄາອ້າງອີງ ໃນການແຈ້ງເສຍພາສີແຕ່ລະໝວດລາຍການສິນຄ້າເທື່ອລະກ້າວ ແລະ ໃຫ້ສາມາດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສັນຍາການແຈ້ງມູນຄ່າການເສຍພາສີຂອງ WTO ຢ່າງສົມບູນເຕັມທີ່ໃນປີ 2012.

ສະໜັບສະໜູນ ໂດຍ:
 ໂຄງການສະໜັບສະໜູນ ສປປ ລາວ ເຂົ້າເປັນຊະນະມາຊິກ (WTO)
 ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ເພື່ອການພັດທະນາ (UNDP)

ສົນໃຈຂໍ້ມູນເພີ່ມຕື່ມ ກະລຸນາຕິດຕໍ່:
 ກົມນະໂຍບາຍການຄ້າຕ່າງປະເທດ, ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ
 ໂທ/ແຟັກ: 450066 ອີເມລ: foreigntrade@laopdr.com
www.moic.gov.la ແລະ www.wto.org

ສັນຍາປະເມີນມູນຄ່າແຈ້ງເສຍພາສີ

Custom Valuation Agreement (CVA)

ຈັດພິມ ໂດຍ:
 ກົມນະໂຍບາຍການຄ້າຕ່າງປະເທດ
 ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ
 ມິຖຸນາ 2010

ສັນຍາວ່າດ້ວຍ ການປະເມີນມູນຄ່າແຈ້ງເສຍພາສີ ຂອງ WTO ຊຶ່ງເປັນສັນຍາໃນການປະຕິບັດມາດຕາ VII ຂອງສັນຍາທົ່ວໄປວ່າດ້ວຍພາສີ ແລະ ການຄ້າ (GATT) ມີວັດຖຸປະສົງຫຼັກເພື່ອສ້າງຄວາມຍຸຕິທໍາ, ຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະ ຄວາມແນ່ນອນ ໃນການປະເມີນມູນຄ່າການແຈ້ງເສຍພາສີແນໃສ່ເພື່ອອໍານວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ກັບ ພາກທຸລະກິດໃນການນໍາເຂົ້າສິນຄ້າ ພ້ອມນັ້ນກໍເພື່ອເປັນການຫຼີກລ່ຽງການກໍານົດມູນຄ່າການເສຍພາສີຕາມອໍາເພີໃຈໂດຍເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ.

ການປະເມີນມູນຄ່າແຈ້ງເສຍພາສີແມ່ນຫຍັງ?

ການປະເມີນມູນຄ່າແຈ້ງເສຍພາສີແມ່ນຂະບວນການໃນການກໍານົດມູນຄ່າສິນຄ້າເພື່ອຄິດໄລ່ພາສີນໍາເຂົ້າຂອງສິນຄ້າຕ່າງໆ ບໍ່ວ່າຈະເກັບແບບທຽບຖານ, ແບບເດັດຖານ ຫຼື ແບບປະສົມກັນໂດຍສັນຍາການປະເມີນມູນຄ່າແຈ້ງເສຍພາສີຈະກໍານົດວິທີການຕ່າງໆ ທີ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີຈະຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດຕາມໂດຍຫຼັກການຕົ້ນຕໍແລ້ວໃນສັນຍາແມ່ນໃຫ້ນໍາໃຊ້ມູນຄ່າການ ຊື້-ຂາຍ ຕົວຈິງ (Transaction Value) ເປັນຫຼັກ.

ປະເພດຂອງການຮຽກເກັບພາສີ:

- ການເກັບອັດຕາພາສີໃນຮູບແບບທຽບຖານໂດຍເກັບເປັນເປີເຊັນຂອງມູນຄ່າສິນຄ້ານໍາເຂົ້າ.
- ການເກັບພາສີແບບເດັດຖານເຊິ່ງຈະເກັບເປັນມູນຄ່າຄົງທີ່ຕໍ່ກັບຫົວໜ່ວຍສິນຄ້າທີ່ນໍາເຂົ້າ.
- ອັດຕາພາສີແບບປະສົມປະສານແມ່ນການລວມເອົາການເກັບພາສີແບບທຽບຖານກັບການເກັບພາສີແບບເດັດຖານ.

ເນື້ອໃນຂອງສັນຍາໂດຍສັງເຂບ:

ໃນສັນຍາການປະເມີນມູນຄ່າແຈ້ງເສຍພາສີແມ່ນກໍານົດວິທີການ ແລະ ຂັ້ນຕອນໃນການປະເມີນມູນຄ່າສິນຄ້ານໍາເຂົ້າເພື່ອຮຽກເກັບພາສີ, ຊຶ່ງໂດຍຫຼັກການຕົ້ນຕໍແລ້ວແມ່ນໃຫ້ນໍາໃຊ້ມູນຄ່າ ຊື້-ຂາຍ ຕົວຈິງເປັນຫຼັກບົນພື້ນຖານຫຼັກການບໍ່ຈໍາແນກປະຕິບັດລະຫວ່າງຕົ້ນກໍາເນີດຂອງສິນຄ້າ ຫຼື ປະເທດຜູ້ສົ່ງອອກ (Most-Favoured Nation), ບໍລິສັດ/ບຸກຄົນພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ (National Treatment). ສັນຍາດັ່ງກ່າວໄດ້ກໍານົດ 07 ວິທີການໃນການປະເມີນມູນຄ່າອັດຕາພາສີຊຶ່ງເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີຈະຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດຕາມແຕ່ລະວິທີ ແລະ ຂັ້ນຕອນຕາມລໍາດັບດັ່ງນີ້:

1. ມູນຄ່າຊື້-ຂາຍສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງນໍາເຂົ້າ (Transaction Value): ແມ່ນລາຄາລວມທີ່ຜູ້ຊື້ຈ່າຍໃຫ້ຜູ້ຂາຍຕໍ່ກັບສິນຄ້າທີ່ນໍາເຂົ້າ ລວມທັງທຸກໆຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທີ່ກ່ຽວພັນກັບການນໍາເຂົ້າສິນຄ້າລະຫວ່າງຜູ້ຊື້ກັບຜູ້ຂາຍຫຼື ໂດຍຜູ້ຊື້ຕໍ່ກັບບຸກຄົນທີສາມ.

2. ມູນຄ່າຊື້-ຂາຍສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງນໍາເຂົ້າທີ່ຄືກັນ (Transaction Value of Identical Goods): ການຄິດໄລ່ມູນຄ່າຊື້-ຂາຍ ຂອງສິນຄ້າທີ່ມີຮູບແບບທີ່ຄືກັນທຸກປະການຄື: ສິນຄ້າທີ່ມີລັກສະນະຄືກັນໃນດ້ານຮູບຊົງ, ລັກສະນະ, ຄຸນນະພາບ ແລະ ຊື່ສຽງຂອງສິນຄ້າ. ເຊິ່ງການປະເມີນມູນຄ່າສິນຄ້າແມ່ນຈະປະເມີນຈາກສິນຄ້າທີ່ຜະລິດຈາກປະເທດດຽວກັນ ແລະ ປະເມີນຕົ້ນທຶນການຜະລິດທີ່ຜະລິດຈາກຜູ້ຜະລິດປະເທດດຽວກັນ, ຂັ້ນຕອນເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຈະຖືກນໍາໃຊ້ຕໍ່ກັບສິນຄ້າທີ່ມີລັກສະນະທີ່ຄືກັນທຸກປະການ.

3. ມູນຄ່າຊື້-ຂາຍ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງນໍາເຂົ້າທີ່ຄ້າຍກັນ (Transaction Value of Similar Goods): ແມ່ນການກໍານົດອັດຕາພາສີຂອງສິນຄ້າທີ່ມີລັກສະນະທີ່ຄ້າຍຄືກັນໂດຍອີງໃສ່ປັດໄຈຄຸນນະພາບຂອງສິນຄ້າ, ຊື່ສຽງ ແລະ ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າທີ່ມີຢູ່.

4. ການສະຫຼຸບລະຫວ່າງ ວິທີ 5 ກັບ 6: ເມື່ອສິນຄ້ານໍາເຂົ້າບໍ່ສາມາດກໍານົດພາຍໃຕ້ວິທີ 01, 02 ແລະ 03 ໄດ້ ໜ່ວຍງານພາສີອາດນໍາໃຊ້ ວິທີ 05 ຫຼື 06. ແຕ່ຜູ້ນໍາເຂົ້າສິນຄ້າມີສິດຮຽກຮ້ອງໃຫ້ເລືອກໃຊ້ລະຫວ່າງວິທີ 06 ຫຼື 05.

5. ວິທີຫາລົບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍບາງຢ່າງ (Deductive Method): ວິທີນີ້ ແມ່ນຈະໄດ້ນໍາໃຊ້ເມື່ອບໍ່ສາມາດປະຕິບັດຕາມວິທີການທີ 1-3 ເຊິ່ງຈະກໍານົດລາຄາຕໍ່ຫົວໜ່ວຍຂອງປະເພດສິນຄ້ານໍາເຂົ້າ ທີ່ຄ້າຍ-ຄືກັນ ໂດຍອີງໃສ່ປະລິມານສິນຄ້າປະເພດໃດໜຶ່ງທີ່ນໍາເຂົ້າໃນປະລິມານຫຼາຍເປັນຫຼັກ.

6. ວິທີການໃຊ້ລາຄາຄໍານວນ (Computed Value): ການຄໍານວນການຜະລິດສິນຄ້າແມ່ນຂັ້ນຕອນທີ່ຂ້ອນຂ້າງຈະຫຍຸ້ງຍາກໃນການປະເມີນມູນຄ່າການແຈ້ງເສຍພາສີເຊິ່ງຈະອີງໃສ່ຕົ້ນທຶນການຜະລິດສິນຄ້າບວກກັບກໍາໄລ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໂດຍລວມ ເຊິ່ງອີງໃສ່ລາຄາຂາຍຈາກປະເທດຜູ້ສົ່ງອອກຕໍ່ກັບປະເທດຜູ້ນໍາເຂົ້າໂດຍລວມເອົາມູນຄ່າອົງປະກອບທັງໝົດຂອງສິນຄ້າ.

